

Дерева схилені в зажурі,
Осілля, вицвіла трава.
І враз — на цвинтарному мурі
Чиїсь розгонисті слова:

«Марія плюс Іван — любов».
Так недоречно і зухвало.
Кому ж оце на думку спало
Так дивно славити любов?

Стою. Мовчу. Шумить трава,
Лежать сумні могильні плити.
А на стіні горять слова,
Що кличуть жити і любити.
